

Arrest

nr. 183 348 van 3 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. DE FAUW en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Kana Dar in het district Chawki in de provincie Kunar. U bent Pashtoun van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan.

Sinds zes of zeven jaar werkte uw broer als kok voor Amerikanen, buitenlanders en soldaten van het Afghaanse leger in Kabul. Begin april 2015 vond uw moeder een brief van de taliban. Ze bracht de brief naar de malik van het dorp zodat hij die kon voorlezen. In de brief stond dat uw broer met de taliban moest samenwerken om aanslagen te plegen. Hierop belde uw moeder naar uw broer om hem over de brief te informeren, maar uw broer suste uw moeder en zei dat hij zou afwachten wat er verder

gebeurde. Ongeveer tien dagen later kregen jullie een tweede brief van de taliban. Opnieuw bracht uw moeder de brief tot bij de malik van het dorp. In de tweede brief stond dat de hele familie gevisieerd werd. Er stond tevens geschreven dat u volwassen genoeg was om deel te nemen aan de jihad en dat ze uw broer opnieuw zouden benaderen om hem te dwingen tot samenwerking. Uw moeder contacteerde uw broer maar die antwoorde opnieuw dat hij wel zou zien wat er gebeurde. Zes of zeven dagen later kwam uw broer naar huis op verlof. Drie dagen na zijn thuiskomst, ging hij naar buiten en sindsdien heeft u niets meer van hem vernomen. U en uw familie vermoeden dat hij is meegenomen door de taliban. Na de verdwijning van uw broer verbood uw moeder u nog buiten te komen. U leefde ongeveer drie en een halve maand thuis zonder een voet buitenshuis te zetten. Uiteindelijk besloot uw moeder dat het zo niet verder kon en bracht u naar de malik. De malik regelde uw reis.

U heeft Afghanistan verlaten begin augustus 2015 en reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland naar België, waar u op 28 september aankwam en vier dagen later asiel aanvraagde.

U heeft sinds uw vertrek uit de regio geen contact meer gehad met uw moeder, uw broer en uw zus. U heeft een brief verzonden via tracing die tot nog toe onbeantwoord bleef.

Ter staving van uw asielrelaas legt u geen documenten voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en/of dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is) immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst uit het dorp Kana Dar in het district Chawki in de provincie Kunar.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw kennis van het dagelijks leven en van de regio rond uw dorp Kana Dar incoherent is.

Zo slaagt u er in scholen in de buurt van uw dorp Kana Dar op te sommen. U vermeldt een school in het dorp Babur, een andere in Kotgay en een lyceum in de hoofdplaats van het district Chawki (CGVS, p. 4). U geeft vervolgens aan dat u niet buiten uw eigen dorp ging omdat de omgeving te gevaarlijk was en uw moeder het u dit niet toeliet (CGVS, p. 6). Uitdrukkelijk gevraagd of u ooit buiten uw eigen dorp geweest bent, antwoordt u van niet (CGVS, p. 6). Gevraagd hoe u dan kennis heeft van de drie scholen die u eerder opsomde, stelt u dat die scholen heel dichtbij zijn en dat u ze kon zien vanuit uw huis (CGVS, p. 6). Hoewel dit voor de school in Babur aannemelijk is, is dit veel minder het geval voor de school in Chawki, de hoofdplaats van het district dat in vogelvlucht ongeveer vijf kilometer verwijderd is van uw dorp. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u wel één keer in Chawki bent geweest en dat u die school toen gezien heeft. U voegt toe dat u één of twee jaar voor uw vertrek uit de regio naar Chawki ging om uw taskara aan te vragen (CGVS, p. 6). Gevraagd waarom u een taskara nodig had, stelt u slechts dat u erover hoorde van anderen en er ook één heeft laten maken (CGVS, p. 6). Er dient echter

te worden opgemerkt dat het weinig aannemelijk is dat u een taskara laat aanmaken zonder die werkelijk nodig te hebben en daarvoor een reis naar Chawki onderneemt, terwijl u anders nooit buiten uw dorp ging omdat het te gevaarlijk was. U reageert hier slechts op door te zeggen dat u slechts één keer ging voor uw taskara (CGVS, p. 7). Dit verklaart echter niet waarom u een naar u zeggen risicovolle reis zou ondernemen voor een documenten dat u klaarblijkelijk niet nodig had (CGVS, p. 7).

Gevraagd uw dorp te situeren, vraagt u of u over de weg van uw dorp naar Chawki mag praten. Vervolgens vertelt u dat u eerst in Kandaro Qalai komt waar veel Kandari wonen, dan zijn er de dorpen Babar, Rowgay, Gadikahil, Samkolai en Chawki (CGVS, p. 7). U geeft aan dat u deze dorpen kent omdat er thuis over gesproken werd (CGVS, p. 7). Er wordt u vervolgens gevraagd wat u dan over Rowgay kan vertellen, maar u geeft simpelweg aan dat u er nooit geweest bent (CGVS, p. 7). Gesteld dat u net eerder zei dat u de opgesomde dorpen kent omdat er over gesproken werd, en dat u er nu toch niet in lijkt te slagen iets te vertellen over die dorpen, antwoordt u dat het uw moeder was die over deze dorpen sprak maar dat u alleen weet dat men die dorpen tegenkomt op weg naar Chawki (CGVS, p. 7). Deze uitleg kan echter niet overtuigen. Gevraagd naar andere omliggende dorpen, slaagt u er opnieuw in een aantal dorpen te noemen zoals onder meer Kotgay, Narang en Kuz Narang (CGVS, p. 7). U slaagt er echter opnieuw niet in om te vertellen over het dorp Narang. U geeft aan dat u gehoord heeft dat die dorpen in die richting liggen, en dat er verder ook een grote bazaar is (CGVS, p. 7). Dat u er niet in slaagt te verklaren hoe het komt dat u deze dorpen weet op te noemen maar er verder niet overs kwijt kan, is opmerkelijk. Uw geografische kennis geeft bijgevolg een ingestudeerde indruk.

Gevraagd waar dorpelingen heen kunnen gaan als ze ziek zijn, antwoordt u dat er een kliniek is in Chawki waar mensen terecht konden (CGVS, p. 8). Gevraagd of u reeds ziek geweest bent, antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 8). U vertelt dat u zich had verwond aan uw vinger en naar de kliniek van Chawki ging (CGVS, p. 8). Er dient te worden opgemerkt dat u geen zicht geeft op uw reële situatie in het dorp Kana Dar en verwarring zaait doordat u uw verklaringen over uw bezoeken aan Chawki voortdurend bijstelt. Immers, u verklaarde aanvankelijk in het gehoor op het CGVS dat u nooit buiten uw eigen dorp geweest bent (CGVS, p. 6). Vervolgens geeft u aan dat u éénmalig in Chawki was voor het aanvragen van uw taskara (CGVS, p. 6). Dan weer verklaart u dat u ook naar de kliniek van Chawki ging toen u uw vinger verwond had (CGVS, p. 8). U reageert hier slechts op door te zeggen dat u misschien één of twee keer naar Chawki ging, maar voor de rest niet buiten uw dorp ging (CGVS, p. 8). Uw verklaringen hieromtrent kunnen echter niet overtuigen.

Daarnaast is uw kennis over het dagelijkse leven in en rond het dorp Kana Dar niet overtuigend. Zo heeft u weinig kennis over de plaatsen waar uw broer en moeder inkopen gingen doen. U geeft aan dat u soms inkopen deed in het winkeltje dichtbij uw huis in het dorp Kana Dar (CGVS, p. 4-5 en p. 8). Gevraagd wat u deed als u zaken nodig had die niet in dat ene winkeltje verkocht werden, antwoordt u dat uw broer inkopen ging doen in Chawki (CGVS, p. 8). U weet niet waar hij dat ging doen (CGVS, p. 8). Gevraagd waar u heen ging als u kleren of stoffen nodig had, geeft u aan dat uw moeder daarvoor zorgde (CGVS, p. 8). Opnieuw weet u niet waar ze heen ging om kleren of stoffen te kopen (CGVS, p. 8). U vertelt dat uw moeder u hier niets over zei, maar u slechts vroeg welke kleuren ze moest kopen (CGVS, p. 8).

U slaagt er ook niet in aan te geven welke gewassen typisch zijn voor uw streek. U heeft het over mais, tarwe, shaftal, uien en tomaten. Nogmaals gevraagd naar typische producten van Kunar, geeft u aan dat er op andere plaatsen ook papaver geteeld werd maar dat dit niet in uw dorp gebeurde (CGVS, p. 10). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat walnoten, (gedroogde) moerbeien en druiven de belangrijkste gewassen zijn in Kunar. Dat u er niet in slaagt nog maar één van deze gewassen te noemen is opmerkelijk en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het district Chawki.

Verder slaagt u er niet in doorleefd en in detail te vertellen over uw dorp Kana Dar. Hiernaar gevraagd, geeft u vaagweg aan dat er velden, bergen, bomen en een rivier zijn. Aangespoord om meer te vertellen over de rivier, geeft u aan dat de Kunar rivier een grote rivier is die vanuit Asad Abad komt en verder stroomt tot Nangarhar (CGVS, p. 5-6). U vertelt ook dat er zes of zeven jaar geleden een overstroming was die de velden en lager gelegen huizen vernielde (CGVS, p. 6). Gevraagd naar andere overstromingen in uw regio, geeft u aan dat u daar geen weet over hebt (CGVS, p. 6 en 11). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er een zware overstroming plaats vond in de provincie Kunar twee dagen voor eid-al Fitr of het Suikerfeest in 2015. De overstroming werd veroorzaakt doordat de Kunar rivier uit haar oevers brak. Het water vloeide doorheen de districten Ghaziabad, Asmar, Shegal, Marawara en Asad Abad en stroomde verder door de districten Narang, Sarkano, Chawki, Nurgal en Khas Kunar. Ongeveer 100 huizen in het district Nari werden vernietigd door deze stroming. U verklaart gedurende het gehoor op het CGVS dat u de regio ongeveer 20 tot 25 dagen na het Suikerfeest verliet (CGVS, p. 10). Bovendien geeft u ook aan dat u naar de radio luisterde (CGVS, p. 8). Dat u geen weet zou hebben van deze overstroming, is bijgevolg niet aannemelijk en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit het dorp Kana Dar.

Verder is het opmerkelijk dat u niet kan aangeven waar de dorpelingen konden stemmen tijdens de presidentsverkiezingen in 2014. U geeft aan dat u niet heeft deelgenomen aan de verkiezingen en dat u geen informatie heeft over anderen in uw dorp (CGVS, p. 10). Gevraagd of u niets heeft opgevangen over waar dorpelingen konden stemmen, antwoordt u dat mensen wel riepen om voor die of de andere persoon te stemmen, maar dat u zich hier niet mee bemoeide (CGVS, p. 10). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er kon gestemd worden in de school in Babur, een dorp dat op nog geen twee kilometer van uw eigen dorp verwijderd ligt. U geeft bovendien aan dat u de school vanaf uw huis kon zien (CGVS, p. 6). Dat u niet zou weten dat er in die school een stembus stond voor de presidentsverkiezingen in 2014 is verwonderlijk en doet opnieuw verder twijfelen aan uw voorgehouden herkomst uit het dorp Kana Dar.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk recentelijk afkomstig bent uit het district Chawki gelegen in de provincie Kunar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Puli Khumri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels bestaan aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan om u de kans te geven hierop te reageren en uw verklaringen kracht bij te zetten (CGVS, p. 11). U houdt echter vast aan uw verklaring over uw afkomst van het dorp Kana Dar in het district Chawki in de provincie Kunar.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen

moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 48/3, 48/8, 49, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en van artikel 1, 2. van het Protocol betreffende de Status van Vluchtelingen, opgemaakt te New York op 31 januari 1967.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

"Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en/of dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is) immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst uit het dorp Kana Dar in het district Chawki in de provincie Kunar.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw kennis van het dagelijks leven en van de regio rond uw dorp Kana Dar incoherent is.

Zo slaagt u er in scholen in de buurt van uw dorp Kana Dar op te sommen. U vermeldt een school in het dorp Babur, een andere in Kotgay en een lyceum in de hoofdplaats van het district Chawki (CGVS, p. 4). U geeft vervolgens aan dat u niet buiten uw eigen dorp ging omdat de omgeving te gevaarlijk was en uw moeder het u dit niet toeliet (CGVS, p. 6). Uitdrukkelijk gevraagd of u ooit buiten uw eigen dorp geweest bent, antwoordt u van niet (CGVS, p. 6). Gevraagd hoe u dan kennis heeft van de drie scholen die u eerder opsomde, stelt u dat die scholen heel dichtbij zijn en dat u ze kon zien vanuit uw huis (CGVS, p. 6). Hoewel dit voor de school in Babur aannemelijk is, is dit veel minder het geval voor de school in Chawki, de hoofdplaats van het district dat in vogelvlucht ongeveer vijf kilometer verwijderd is van uw dorp. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u wel één keer in Chawki bent geweest en dat u die school toen gezien heeft. U voegt toe dat u één of twee jaar voor uw vertrek uit de regio naar Chawki ging om uw taskara aan te vragen (CGVS, p. 6). Gevraagd waarom u een taskara nodig had, stelt u slechts dat u erover hoorde van anderen en er ook één heeft laten maken (CGVS, p. 6). Er dient echter te worden opgemerkt dat het weinig aannemelijk is dat u een taskara laat aanmaken zonder die werkelijk nodig te hebben en daarvoor een reis naar Chawki onderneemt, terwijl u anders nooit buiten uw dorp ging omdat het te gevaarlijk was. U reageert hier slechts op door te zeggen dat u slechts één keer ging voor uw taskara (CGVS, p. 7). Dit verklaart echter niet waarom u een naar u zeggen risicovolle reis zou ondernemen voor een documenten dat u klaarblijkelijk niet nodig had (CGVS, p. 7).

Gevraagd uw dorp te situeren, vraagt u of u over de weg van uw dorp naar Chawki mag praten. Vervolgens vertelt u dat u eerst in Kandaro Qalai komt waar veel Kandari wonen, dan zijn er de dorpen Babar, Rowgay, Gadikahil, Samkolai en Chawki (CGVS, p. 7). U geeft aan dat u deze dorpen kent omdat er thuis over gesproken werd (CGVS, p. 7). Er wordt u vervolgens gevraagd wat u dan over Rowgay kan vertellen, maar u geeft simpelweg aan dat u er nooit geweest bent (CGVS, p. 7). Gesteld dat u net eerder zei dat u de opgesomde dorpen kent omdat er over gesproken werd, en dat u er nu toch niet in lijkt te slagen iets te vertellen over die dorpen, antwoordt u dat het uw moeder was die over

deze dorpen sprak maar dat u alleen weet dat men die dorpen tegenkomt op weg naar Chawki (CGVS, p. 7). Deze uitleg kan echter niet overtuigen. Gevraagd naar andere omliggende dorpen, slaagt u er opnieuw in een aantal dorpen te noemen zoals onder meer Kotgay, Narang en Kuz Narang (CGVS, p. 7). U slaagt er echter opnieuw niet in om te vertellen over het dorp Narang. U geeft aan dat u gehoord heeft dat die dorpen in die richting liggen, en dat er verder ook een grote bazaar is (CGVS, p. 7). Dat u er niet in slaagt te verklaren hoe het komt dat u deze dorpen weet op te noemen maar er verder niet overs kwijt kan, is opmerkelijk. Uw geografische kennis geeft bijgevolg een ingestudeerde indruk.

Gevraagd waar dorpelingen heen kunnen gaan als ze ziek zijn, antwoordt u dat er een kliniek is in Chawki waar mensen terecht konden (CGVS, p. 8). Gevraagd of u reeds ziek geweest bent, antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 8). U vertelt dat u zich had verwond aan uw vinger en naar de kliniek van Chawki ging (CGVS, p. 8). Er dient te worden opgemerkt dat u geen zicht geeft op uw reële situatie in het dorp Kana Dar en verwarring zaait doordat u uw verklaringen over uw bezoeken aan Chawki voortdurend bijstelt. Immers, u verklaarde aanvankelijk in het gehoor op het CGVS dat u nooit buiten uw eigen dorp geweest bent (CGVS, p. 6). Vervolgens geeft u aan dat u éénmalig in Chawki was voor het aanvragen van uw taskara (CGVS, p. 6). Dan weer verklaart u dat u ook naar de kliniek van Chawki ging toen u uw vinger verwond had (CGVS, p. 8). U reageert hier slechts op door te zeggen dat u misschien één of twee keer naar Chawki ging, maar voor de rest niet buiten uw dorp ging (CGVS, p. 8). Uw verklaringen hieromtrent kunnen echter niet overtuigen.

Daarnaast is uw kennis over het dagelijkse leven in en rond het dorp Kana Dar niet overtuigend. Zo heeft u weinig kennis over de plaatsen waar uw broer en moeder inkopen gingen doen. U geeft aan dat u soms inkopen deed in het winkeltje dichtbij uw huis in het dorp Kana Dar (CGVS, p. 4-5 en p. 8). Gevraagd wat u deed als u zaken nodig had die niet in dat ene winkeltje verkocht werden, antwoordt u dat uw broer inkopen ging doen in Chawki (CGVS, p. 8). U weet niet waar hij dat ging doen (CGVS, p. 8). Gevraagd waar u heen ging als u kleren of stoffen nodig had, geeft u aan dat uw moeder daarvoor zorgde (CGVS, p. 8). Opnieuw weet u niet waar ze heen ging om kleren of stoffen te kopen (CGVS, p. 8). U vertelt dat uw moeder u hier niets over zei, maar u slechts vroeg welke kleuren ze moest kopen (CGVS, p. 8).

U slaagt er ook niet in aan te geven welke gewassen typisch zijn voor uw streek. U heeft het over mais, tarwe, shaftal, uien en tomaten. Nogmaals gevraagd naar typische producten van Kunar, geeft u aan dat er op andere plaatsen ook papaver geteeld werd maar dat dit niet in uw dorp gebeurde (CGVS, p. 10). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat walnoten, (gedroogde) moerbeien en druiven de belangrijkste gewassen zijn in Kunar. Dat u er niet in slaagt nog maar één van deze gewassen te noemen is opmerkelijk en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het district Chawki.

Verder slaagt u er niet in doorleefd en in detail te vertellen over uw dorp Kana Dar. Hiernaar gevraagd, geeft u vaagweg aan dat er velden, bergen, bomen en een rivier zijn. Aangespoord om meer te vertellen over de rivier, geeft u aan dat de Kunar rivier een grote rivier is die vanuit Asad Abad komt en verder stroomt tot Nangarhar (CGVS, p. 5-6). U vertelt ook dat er zes of zeven jaar geleden een overstroming was die de velden en lager gelegen huizen vernielde (CGVS, p. 6). Gevraagd naar andere overstromingen in uw regio, geeft u aan dat u daar geen weet over hebt (CGVS, p. 6 en 11). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er een zware overstroming plaats vond in de provincie Kunar (...) in 2015. De overstroming werd veroorzaakt doordat de Kunar rivier uit haar oevers brak. Het water vloeide doorheen de districten Ghaziabad, Asmar, Shegal, Marawara en Asad Abad en stroomde verder door de districten Narang, Sarkano, Chawkay, Nurgal en Khas Kunar. Ongeveer 100 huizen in het district Nari werden vernietigd door deze stroming. U verklaart gedurende het gehoor op het CGVS dat u de regio ongeveer 20 tot 25 dagen na het Suikerfeest verliet (CGVS, p. 10). Bovendien geeft u ook aan dat u naar de radio luisterde (CGVS, p. 8). Dat u geen weet zou hebben van deze overstroming, is bijgevolg niet aannemelijk en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit het dorp Kana Dar.

Verder is het opmerkelijk dat u niet kan aangeven waar de dorpelingen konden stemmen tijdens de presidentsverkiezingen in 2014. U geeft aan dat u niet heeft deelgenomen aan de verkiezingen en dat u geen informatie heeft over anderen in uw dorp (CGVS, p. 10). Gevraagd of u niets heeft opgevangen over waar dorpelingen konden stemmen, antwoordt u dat mensen wel riepen om voor die of de andere persoon te stemmen, maar dat u zich hier niet mee bemoeide (CGVS, p. 10). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er kon gestemd worden in de school in Babur, een dorp dat op nog geen twee kilometer van uw eigen dorp verwijderd ligt. U geeft bovendien aan dat u de

school vanaf uw huis kon zien (CGVS, p. 6). Dat u niet zou weten dat er in die school een stembus stond voor de presidentsverkiezingen in 2014 is verwonderlijk en doet opnieuw verder twijfelen aan uw voorgehouden herkomst uit het dorp Kana Dar.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk recentelijk afkomstig bent uit het district Chawki gelegen in de provincie Kunar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in [het district Chawki gelegen in de provincie Kunar] heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels bestaan aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan om u de kans te geven hierop te reageren en uw verklaringen kracht bij te zetten (CGVS, p. 11). U houdt echter vast aan uw verklaring over uw afkomst van het dorp Kana Dar in het district Chawki in de provincie Kunar.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe

gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer. (...)”.

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

Verzoekers theoretisch betoog aangaande de criteria van de Conventie van Genève is algemeen van aard en kan geen afbreuk doen aan de hoger weergegeven concrete vaststellingen van de bestreden beslissing.

Waar verzoeker erop wijst dat hij op het ogenblik van het gehoor minderjarig was en “*zwaar onder de indruk van de vragen die op hem werden afgevuurd*”, merkt de Raad op dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat aan verzoeker een voogd werd toegewezen die hem van begin af aan onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Ook werd verzoeker op 19 augustus 2016 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord in aanwezigheid van zijn voogd en zijn raadsman, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid hebben gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Bovendien werd het gehoor in kwestie afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Uit deze vaststellingen blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel degelijk rekening heeft gehouden met de minderjarige leeftijd van verzoeker en aldus de nodige voorzichtigheid heeft getoond bij de beoordeling van dit dossier.

Waar verzoeker beweert dat de vragen zeer snel na elkaar kwamen en hij slechts een zeer beperkte tijd kreeg om erop te antwoorden, kan de Raad op basis van het gehoorverslag niet vaststellen dat verzoeker de tijd niet zou hebben gekregen om de vragen tot zich te laten doordringen en daarop grondig te antwoorden. Dat verzoeker gedurende zijn gehoor niet mocht terugkomen op hem eerder gestelde vragen en extra informatie die hij naderhand nog wenste te verschaffen niet meer in aanmerking werd genomen, blijkt evenmin uit het gehoorverslag. Verzoeker geeft thans ook niet aan welke relevante informatie hij tijdens zijn gehoor wel had willen maar niet kunnen geven. Dient in dit verband nog te worden opgemerkt dat verzoeker aan het einde van zijn gehoor de mogelijkheid werd geboden zaken toe te voegen of commentaar te geven, maar dat hij daarvan geen gebruik heeft gemaakt (stuk 5, gehoorverslag, p. 19). Ook verzoekers raadsman noch de voogd hebben desbetreffend geen enkele opmerking gemaakt (stuk 5, gehoorverslag, p. 19).

Wat betreft het argument dat verzoeker continu in zijn dorp bleef en hij en zijn familie nauwelijks hun huis durfden te verlaten omwille van de veiligheidssituatie, moet worden opgemerkt dat verzoeker hieromtrent weinig aannemelijke en incoherente verklaringen heeft afgelegd tijdens zijn gehoor. Hoewel verzoeker aanvankelijk verklaarde dat hij nooit buiten zijn eigen dorp is geweest, stelde hij die verklaring eerst bij door aan te geven dat hij eens naar Chawkai ging om zijn *taskara* aan te vragen en later door toe te geven dat hij in Chawkai ook eens de kliniek bezocht om zich te laten verzorgen aan zijn vinger (stuk 5, gehoorverslag, p. 6, 8). De vaststelling dat verzoeker risico's zou hebben gelopen om een *taskara* te verkrijgen die hij klaarblijkelijk niet nodig had – hij verklaarde dat hij er één liet maken omdat hij erover hoorde van anderen (stuk 5, gehoorverslag, p. 7) – doet afbreuk aan het door verzoeker geschetste beeld van een geïsoleerd bestaan in zijn dorp of woning.

Zelfs van een persoon met een geringe opleiding en jeugdige leeftijd kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van afkomst. Het feit dat verzoeker geen scholing genoot, kan zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Verzoeker toont niet aan dat een gebrek aan scholing de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat is zijn eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kan volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt. Van verzoeker kan dan ook verwacht worden dat hij correct kan antwoorden op eenvoudige vragen over het dagelijkse leven in en rond zijn dorp Kana Dar – zijnde zijn onmiddellijke leefwereld –, wat *in casu* niet het geval bleek te zijn. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden is geen verregaande politieke, financiële of geografische kennis vereist, noch dient men te beschikken over specifieke informatie- of communicatiemiddelen zoals radio, televisie of gsm. Ze gaan immers over de dagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek. Wat het argument betreft dat hij in een erg groot

district woonde met zeer veel dorpen en dan ook onmogelijk alle dorpen kan kennen en situeren, wordt opgemerkt dat de bestreden beslissing niet gesteund is op het motief dat verzoeker niet bij machte is om alle dorpen van het district te kennen en te situeren. Ook het argument dat de overstroming waarvan sprake ver verwijderd was van verzoekers dorp en er in zijn dorp geen woningen waren overstroomd, kan niet overtuigen. Uit de bij het administratief dossier gevoegde kaarten blijkt dat er in het district Chawkey slechts één rivier is die tevens door al de in het persbericht opgegeven districten loopt. De Raad stelt vast dat verzoekers dorp zich op minder dan vijf kilometer van deze rivier bevindt. Indien al kan worden aangenomen dat verzoekers dorp gespaard zou zijn gebleven, dan nog is het geheel niet aannemelijk te noemen dat verzoeker hier geen enkele weet van heeft.

Dat hij niet veel weet van de verkiezingen omdat hij niet naar school is geweest, er nooit over heeft geleerd en dat niemand van zijn familie is gaan stemmen, verschoont geenszins zijn onwetendheid omtrent de plaats waar de dorpelingen kunnen gaan stemmen. Desbetreffend is immers geen schoolse kennis vereist. Dat niemand van zijn familie is gaan stemmen volstaat evenmin om in te roepen ter verschoning, immers dit enkele gegeven vormt geen hinderpaal om te weten waar er voor zij die dit zouden willen kon gestemd worden. Het voorgehouden isolement werd boven reeds ongeloofwaardig bevonden.

Dat verzoeker getracht heeft tijdens zijn gehoor zo volledig mogelijke en gedetailleerde verklaringen af te leggen en gepoogd heeft zijn volledige medewerking te verlenen, doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk. Iedere asielzoeker staat bloot aan een zekere vorm van stress tijdens het gehoor, maar dit doet geen afbreuk aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

Dat verzoeker geen documenten kan neerleggen omdat hij tevergeefs contact heeft gezocht met het thuisfront, zoals het gevoegde bewijs van registratie bij het Rode Kruis (stuk 3) moet aantonen, kan de gedane vaststellingen omtrent zijn verklaringen met betrekking tot zijn beweerde verblijf in Afghanistan verschonen noch verklaren.

Middels een aanvullende nota van 13 januari 2017 brengt verzoeker volgende stukken bij: een document betreffende het militair ontslag van verzoekers vader (stuk 5), verzoekers *taskara*, die zijn verblijf in het dorp Kana Dar in de provincie Kunar moet aantonen (stuk 6), de *taskara* van verzoekers broer N. A., die diens verblijf in het dorp Kana Dar in de provincie Kunar moet aantonen (stuk 7), een attest van het districtshuis (van Chawki) waarin de imam van het dorp Kana Dar bevestigt dat verzoeker er een inwoner van is (stuk 8).

De Raad merkt aangaande voormelde stukken vooreerst op dat aan de authenticiteit ervan reeds afbreuk wordt gedaan door het absolute gebrek aan duidelijkheid over de wijze waarop verzoeker deze documenten heeft verkregen. Verzoeker stelt immers in zijn verzoekschrift dat hij in de onmogelijkheid verkeerde om tijdens zijn asielprocedure documenten neer te leggen omdat hij geen contact kon maken met zijn moeder, noch met de *malik* van zijn dorp en licht in zijn aanvullende nota niet toe hoe hij er dan wel in geslaagd is de documenten die hij daarbij voegt te laten opsturen. Vervolgens stelt de Raad vast dat het hier geen originele stukken maar fotokopieën betreft en dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde kan worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Ook dient te worden opgemerkt dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Overigens bieden het document betreffende het militair ontslag van verzoekers vader, verzoekers *taskara*, de *taskara* van verzoekers broer N. A., geen uitsluitstel over waar verzoeker verbleven heeft voor zijn komst naar België. Wat betreft het attest van het districtshuis moet worden opgemerkt dat dit werd uitgereikt op 23 oktober 2016 op vraag van verzoekers vader, waarbij deze in zijn aanvraag te kennen geeft dat zijn zoon reeds een tijdje in België verblijft en dat België "een attest uit zijn dorp Kandar en district Sawkay" vraagt. Op de Dienst Vreemdelingenzaken op 1 april 2016 verklaarde verzoeker echter dat zijn vader ongeveer drie jaar voor zijn vertrek overleden is (stuk 16, verklaring, punt 15). Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie die door de verwerende partij werd bijgebracht middels een aanvullende nota van 3 februari 2017 blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten

bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen.

In de mate dat verzoeker zijn recente herkomst uit het district Chawki gelegen in de provincie Kunar niet aannemelijk maakt, kan er geen geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas, dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België in Kunar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Derhalve is verzoekers betoog dat *in casu* geen daadwerkelijk onderzoek is gebeurd naar zijn vluchtmotieven en dat de objectieve gegevens van het land van herkomst niet in rekening werden genomen teneinde het bestaan van een risico op vervolging in zijn hoofdte vast te stellen niet dienstig.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden vastgesteld dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Chawki gelegen in de provincie Kunar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De door verzoeker gevoegde informatie aangaande de veiligheidssituatie in Afghanistan (stuk 4) is in het licht van bovenstaande overwegingen niet dienstig.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift het dossier minstens terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF